

на защита. Обаче, това защитно сръдство, като осигурява на рибата безопасност въ открито море, оказва ѝ лоша услуга, когато вълнитъ я отнесатъ въ крайбрѣжнитъ води. Вълната изхвърля рибитъ въ безпомощно положение на брѣга, гдето загиватъ.

Другъ примѣръ отъ подобенъ родъ е американския поръ — тѣй наречениятъ вонещикъ, който разполага съ бележито защитно сръдство. Когато види опасностъ, той изхвърля изъ задния си проходъ на голѣмо разстояние необикновено вонеща течностъ, която се отдѣля отъ особени жлези. Животнитъ не понасятъ тази миризма. Вълкътъ, рисътъ и дори мечката, които сж изпитали макаръ веднажъ неприятнитъ последици отъ срещата си съ американския поръ, правятъ заобиколка, когато на пжтя имъ се изпрѣчи това сравнително малко звѣрче.

Ала има единъ хищникъ, за който това вонещо сръдство за защита не помага. Това е голѣмата ушиста кукумявка. Тя безстрашно напада на пора, безъ да обръща внимание на неговото вонещо „оръжие“.

Като се чувствуватъ въ безопасностъ, поради своето сигурно защитно сръдство, американскитъ порове сж привикнали да не бѣгатъ отъ врага, който ги преследва, а да стоятъ на мѣстото си, като пущатъ въ ходъ своето надеждно оръжие. Но тъкмо тая привычка имъ докарва въ много случаи гибель. Когато случайно животното се намира на нѣкое работно шосе или желѣзенъ пжтъ и въ това време съвсемъ близу гърми влакъ или бръзъ автомобилъ, американскиятъ поръ не бѣга, а „стреля“ вонеща течностъ срещу приближаващия неприятель. Ала тѣзи неприятели не се плашатъ отъ това добре изпитано сръдство и не спиратъ — поради това животното загива подъ колелата на машината.

Предава : Г. Ковановъ